

อาณิสงส์ของการสวดมนต์

สุพรรณภา สมานบุตร

R21026

เมื่อเป็นเด็กฉันไม่ค่อยแข็งแรง เจ็บป่วยอยู่เสมอ อีกทั้งยังมีโรคประจำตัว อย่างโรคคลื่นหัวใจรั่ว ฉันเป็นเด็กที่เข้ากับญาติไม่ได้ และออกจะดูแก่นแก้วก้าวร้าวนิดๆ ไม่ค่อยมีใครอยากยุ่งด้วย แต่ฉันเริ่มสวดมนต์ตั้งแต่อายุ ๑๑ ขวบ แม่ส่งเข้าเรียนพิเศษที่สำนักดาบพุทโธศวรรย์ (เป็นโรงเรียนสอนวิชามวยไทยและการต่อสู้โดยใช้อาวุธสมัยโบราณ) ตอนเข้าก่อนซ้อมนักเรียนทุกคนจะต้องสวดมนต์ มีคาถาชินบัญชรด้วย เวลาเรียนบางที่ต้องใช้ดาบจริง ซึ่งมีอันตรายมากสำหรับเด็กอายุแค่ ๑๑ ขวบ การสวดมนต์ก่อนเริ่มเรียนนั้นทำให้มีสมาธิมาก ตั้งแต่เรียนพิเศษที่นี้ฉันไม่เคยได้รับอันตรายหรืออุบัติเหตุเลยสักครั้ง แม้แต่อุบัติเหตุเล็กๆ น้อยๆ ก็ตาม ถือว่าฉันเป็นเด็กที่สอนง่าย จำ

อะไรได้เร็วกว่าเด็กคนอื่น จนดูเหมือนมีพรสวรรค์ ฉันคิดว่าคงเป็นผลมาจากการที่เรา
สวดมนต์ก่อนเริ่มเรียนทุกครั้ง

พอขึ้น ม.๑ ฉันก็ย้ายไปอยู่กับยายที่ต่างจังหวัด ตอนนั้นไม่มีใครสอนให้สวดมนต์
อีกทั้งโรงเรียนที่เรียนเป็นโรงเรียนคริสต์ ทำให้ฉันหยุดสวดมนต์มา ๒ ปี

พอขึ้น ม.๓ ฉันย้ายไปอยู่กับแม่ ตอนนั้นแม่ฉันเริ่มเข้าวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี
และไปนั่งกรรมฐานที่วัดนี้บ่อยมาก กลับจากวัดก็บังคับฉันสวดมนต์ก่อนนอนทุกคืน
การสวดมนต์ทุกครั้งไม่ได้สวดแค่ อะระหัง... แต่สวดทั้งบทอิติปิโส เท่าอายุบวกหนึ่ง บท
ชินบัญชร บทพาหุงมหากา ตอนนั้นฉันยังจำบทสวดไม่ได้ ทำให้ใช้เวลานาน จึงทำให้
ฉันเกลียดการสวดมนต์ บางครั้งฉันก็เกลียดสวดมนต์มากก็แกล้งหลับ แต่แม่ก็ยังปลุก
บังคับให้ฉันตื่นมาสวดมนต์ แม่ฉันบอกว่าสวดเสร็จให้อธิษฐานด้วยทุกครั้ง

ฉันเป็นคนชอบเล่นกีฬามาก เล่นได้ทุกอย่าง วายน้ำ กรีฑา บาสเกตบอล
แบดมินตัน แต่ชอบเล่นบาสเกตบอลที่สุด เวลาสวดมนต์เสร็จฉันมักจะอธิษฐานตาม

ประสาเด็กที่บ้ากีฬาบาสเกตบอลว่า ขอให้ได้เป็นนักบาสทีมชาติ ซึ่งภายหลังก็ได้เป็นนักกีฬาทีมชาติเหมือนกัน แต่เป็นนักฟันดาบ

แม่บังคับฉันไปนั่งปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ซึ่งฉันไม่เต็มใจเลย แต่แม่ก็มีวิธีทำให้ฉันยอมไปโดยการยอมลงทุนซื้อรองเท้าบาสคู่ละ ๓,๐๐๐ กว่า ฉันจึงยอมไป แต่การที่ฉันไม่เคยลำบาก ไม่ค่อยมีวินัย พอไปอยู่วัดซึ่งมีกฎระเบียบมาก ฉันจึงร้องกลับทันที ฉันโทรหาพ่อ เกิดรักพ่อขึ้นมาก ซึ่งแต่ก่อนฉันเป็นคนที่ไม่ค่อยจะรักพ่อเท่าไรเหมือนเด็กหลายคนที่รักแม่มากกว่า

ตอนนั้นแม่ฉันไปวัดนี้บ่อยมาก จนเจ้าหน้าที่บางคน คิดว่า แม่ฉันมาวัดเพื่อมาหาที่อยู่ทีกินฟรี พยายามไล่ให้แม่ฉันกลับบ้านไป แต่แม่ฉันถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการได้ทำบุญทางพระพุทธศาสนาแล้ว ไม่มีใครหยุดได้ ฉันดีใจมากที่แม่โดนไล่ เพราะฉันอยากกลับบ้านมาก แต่อีกใจหนึ่งก็สงสารแม่ที่โดนดูถูกแบบนี้ ฉันจึงลองตั้งใจนั่งกรรมฐานครั้งหนึ่ง ฉันเคยได้ยินว่ากรรมฐานทำให้ระลึกชาติได้ ตอนที่ฉันนั่งอย่างตั้งใจ

ฉันเห็นภาพตัวเองเป็นเด็กน้อยชาวอินเดีย ผมจุก นั่งพนมมืออยู่กับพ่อแม่ ซึ่งนั่นฉัน
รู้สึกได้ว่านั่นคือพ่อกับแม่ฉันในชาตินี้แน่ๆ ถึงในภาพนั้นจะหน้าไม่เหมือนกันก็ตาม

พอขึ้นชั้นมัธยมปลาย ฉันย้ายไปเรียนอีกจังหวัด ฉันจำเป็นต้องอยู่หอไม่ได้อยู่กับ
พ่อแม่อีกแล้ว ของขวัญวันเกิดในตอนนั้นที่แม่ซื้อให้ฉันก็คือปลอกหมอน ซึ่งมีบทสวด
คาถาชินบัญชร ซึ่งก็เป็นผลดีคือก่อนนอนทุกครั้งเหมือนจะคอยเตือนฉันว่าอย่าลืมสวด
มนต์นะ คราวนี้พ่อกับแม่บังคับฉัน สวดมนต์ โดยใช้วิธีให้ฉันจำบทสวดให้ได้ทั้งหมด
โดยห้ามดูหนังสือสวดมนต์ ถ้าฉันยังสวดมนต์โดยไม่ดูหนังสือไม่ได้ก็จะไม่โอนเงินราย
อาทิตย์มาให้ ถ้าอยากได้อะไรเป็นพิเศษก็ไม่ได้ ทำให้ฉันตั้งใจสวดมนต์ก่อนนอนทุก
คืน จนเริ่มจำบทสวดมนต์ได้ทั้งหมด

พอขึ้นมหาวิทยาลัย ฉันเลิกเล่นบาสเกตบอล แต่เล่นฟันดาบ ฉันโชคดีมากที่
อยู่ๆก็ได้ทุนกีฬาเรียนฟรี ค่าเทอมก็แพง ทำให้ได้ช่วยพ่อแม่ประหยัดเงินไปเยอะ ช่วง
นั้นฉันขยันสวดมนต์มาก เพราะอยากติดทีมชาติมากๆ และฉันก็ได้ติดทีมชาติจริงๆ
ทั้งๆ ที่ฝีมือยังไม่ได้เก่งมากมาย แต่ก็มีคนสนับสนุนส่งเสริมให้ฉันได้ซ้อมกับคนเก่งๆ มี

แต่คนดี ๆ คอยให้ความช่วยเหลือ จนฉันได้เป็นมือวางระดับต้น ๆ ของทีมชาติ กีฬาฟันดาบเป็นกีฬาที่ต้องใช้สมาธิมาก การสวดมนต์ส่งผลให้ฉันก้าวหน้าในด้านกีฬาหลายๆ ซึ่งฉันรู้ได้ด้วยตัวเอง

ฉันเคยเอาดาบไปให้หลวงพ่ोजรัญลงคาถาให้พร ก่อนที่ฉันจะไปแข่งที่ต่างประเทศ ตอนนั้นถ้าเทียบกับต่างชาติ ฝีมือฉันน่าจะยังห่างกับคู่แข่งเป็นอย่างมาก ก่อนลงสนามฉันตื่นเต้นมาก เพราะเป็นการแข่งขันใหญ่ และฉันเองก็ยังไม่มีความประสพการณ์นัก ก่อนลงแข่งฉันนึกถึงหน้าหลวงพ่อ ว่าหลวงพ่อช่วยด้วย ปรากฏว่ามีอยู่ถึง ๓ ครั้งที่อยู่ๆ คู่ต่อสู้ก็ฟันฉันไม่ถูก ฉันแปลกใจมากเพราะ ๓ ครั้งที่คู่ต่อสู้ฟันฉันนั้นต้องเป็นแต้มของเขา ปาฏิหาริย์มีจริง

ฉันเป็นคนเรียนไม่เก่ง ฉันใช้เวลาเรียนปริญญาตรีถึง ๕ ปี แม่ฉันปฏิบัติกรรมฐานมาก จำคำที่หลวงพ่ोजรัญสอนทุกคำพูด หลวงพ่อมักเทศน์บอกว่าอย่าให้ลูกเรียนจบแค่ปริญญาตรี ถ้ามีโอกาสต้องให้ลูกต่อโท พ่อจะเรียนต่อปริญญาโท ฉันมีอุปสรรคมาก ทำท่าเกือบจะไม่ได้เรียนต่อปริญญาโท ฉันเริ่มหมดหวังกับการเรียนต่อ ช่วงนั้นฉันสวด

มนต์ แม่ก็จะบอกให้อธิษฐานว่าขอให้ได้เรียนต่อ ขอให้ได้จบปริญญาเอก แล้วอยู่ๆ ก็มีมหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดังติดต่อชวนฉันไปเรียนที่มหาวิทยาลัยนั้น ซึ่งก็แปลกอีก โดยให้ทุนนักกีฬาเรียนฟรี ซึ่งการที่ฉันได้เรียนต่อโทอย่างไม่น่าเป็นไปได้นี้ ฉันคิดว่าเป็นผลจากการที่ฉันสวดมนต์อธิษฐานทุกวัน

ปัจจุบันนี้เวลาฉันสวดมนต์ แม่จะบอกให้ฉันอธิษฐาน ขอให้ฉันได้เรียนต่อปริญญาเอก เป็นดอกเตอร์ ซึ่งเป็นความหวังของแม่ฉัน ตอนนี้ฉันได้รับการอุปถัมภ์ทางด้านการเงินจากญาติซึ่งเป็นน้องแม่ เนื่องจากบ้านฉันไม่มีกำลังทรัพย์พอที่จะส่งฉันเรียนโทได้ ฉันรู้สึกสำนึกบุญคุณของญาติๆ มาก นี่คงเป็นผลบุญจากการที่ฉันสวดมนต์ทำให้เวลาไปไหนก็ไม่ตกยาก มีแต่คนดีๆ คอยให้ความช่วยเหลือ คอยค้ำจุนครอบครัวฉัน ทั้งหมดนี้เป็นผลจากการสั่งสอนของหลวงพ่ोजรัญ ครอบครัวฉันทุกคนซาบซึ้งในความเมตตาและเคารพรักหลวงพ่อกันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแม่ฉัน

ขอบุญบารมีพระศรีรัตนตรัยคุ้มครองหลวงพ่อกัน ให้อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของลูกศิษย์ทุกคน

